

SKAUTSKÉ (V)OČKO

Časopis 21. oddílu skautek

Editorial

Meine lieben Freundinnen!

Es freut mich sehr, dass Sie unsere Zeitschrift Das Pfadfinder Auge jetzt lesen. Sie können hier viele aktuelle und wichtige Informationen finden, und auch Spaß für Ihre Freizeit. Unsere Zeitschrift ist sehr seriös, deshalb können Sie uns vertrauen, dass alle Informationen wahr sind.

Po tomto krátkom predstavení nášho periodika už môžeme pokračovať našou rodnou slovenčinou. Vitajte v novom čísle Skautského (V)očka! Prečítajte si o nových vedeckých objavoch, aktualitách z našej krajiny, zabavte sa pri riešení hlavolamov alebo sa inšpirujte u madam Pečinky. Pre každého sa tu nájde niečo. Veríme, že sa Vám číslo bude páčiť a že s nami ostanete aj naďalej (zvýšenej ceny predplatného si prosím nevšímajte).

Žijte dobre. K tomu Vám pomôže riešenie veľkého množstva fyzikálnych úloh, moje drahé detičky.

Vaša milovaná starká Ludmila (tá s majonézou)

Rozmilé přítelkyně,

zrak vás nešálí; to, co ráčíte v rukou držeti, jest vskutku první – a lze doufati, že nikoli poslední – číslo zbrusu nového, důvěryhodného a vámi všemi v budoucnu nepochybně milovaného občasníku SKAUTSKÉ (V)OČKO. Co zde můžete naléztí? Vše, co vás jen napadne, od novinek a reportáží přes pozoruhodný hlavolam nazývaný osmisměrka až po vědeckou rubriku. Pro každou z vás, ctěné přítelkyně, se v našem občasníku něco najde.

Nad případnými nedostatky jistě přimhouříte (v)očka, neboť jest třeba brát v potaz nepočetnost redakce. Což mne přivádí k myšlence, že v blahém případě, že byste se usmyslely do redakce vstoupiti, budete u nás vřele vítány.

Naše redakce se osměluje doufati, že vás SKAUTSKÉ (V)OČKO zaujme a ukrátí vám nejednu dlouhou chvíli. Vykouzlí-li vám na rtech byt' jen jediný pobavený úsměv, unikne-li vám alespoň jeden vzdech podivu, nebyla naše námaha vynaložena nadarmo.

Ale nebudeme vás již déle zdržovat. Přejeme vám příjemné počtení.

Rosnička

Obsah

Aktuality • Novinky • Vzkazy • Inzeráty	3
Z našeho oddílu: Pověstný kámen	4
Agresivní osmisměrka	4
Poradna madam Pečínky	5
Speciální biologická rubrika: Problematika mykorhizy v prostředí standardního střeoevropského biomu	6
UFO – Úžasné Fyzikální Otázky: Run, Liduška, run!	7
Reportáž: Zimní přechod Brd aneb o strašné kose, zmatené orientaci a tradičním českém smažáku obecném čerstvém	8
Literární příloha: Mafiáni z Pejdlovy Rosičky	10

Motivační vtíp

Na stavbě tábora: „[Oslovení], podáš mi prosím tě ty kleště, co leží vedle podsady? Já tady potřebuju vytáhnout hřebík.“

Na bourání tábora: „Hej, ty tam! Ne, ty tam vedle! No, ty! Podáš mi takový to tamto? No víš co, takový to – to. No, tamto, chápeš. No jo. Já tady potřebuju to, no to, no prostě chápeš, že jo...“

Aktuality • Novinky • Vzkazy • Inzeráty

Milostivá slečna Miki si dovoluje připomenout ctěnému čtenářstvu, že druhého dne měsíce února léta Páně dva tisíce dvacet tři se celá banda vydá kulturně se obohatit do Divadla Národního, které tak strastiplně postavili naši předkové. Podmínkou účasti jest vhodný oděv.

Nový úřední výnos navržený a schválený Svatou Čtveřicí (dvojtečka) Omluvy se od teď mají zapisovat do veřejně přístupné tabulky (tečka) Uděláte to (tečka)

Klubovna byla obohacena o nový toaletní papír, který naštěstí nevoní po kokosu a nezpůsobuje tedy kýchání, když se do něj vysmrkáte. Řádně si tuto skutečnost užijme.

Šokující odhalení! Z důvěryhodných zdrojů víme, že Giny opět odhalila své kotníky. Proslýchá se také, že byla vidět dokonce s nahými koleny. Pokud vám tato zpráva vyrazila dech, tak nejste sami, naše redakce převrhla Rychlovarnou Konvici s čajem, když se to dozvěděla.

Pokud vás baví psát a chtěly byste se věnovat záslužné duševní činnosti, z níž má užitek celý oddíl, neváhejte se připojit do redakce SKAUTSKÉHO (V)OČKA. Kapacita neomezená. Podmínky pro přijetí: nulové požadavky, co se platu týče; aktivní účast; nenarušování osobního prostoru šéfredakce. Bližší informace požadujte po Rosničce nebo Lidušce.

Pakliže máte problém s tím, jak malým písmem je tento občasník tištěný, omlouváme se vám. Ale zůstane tomu tak i napříště. Redakce hodlá šetřit papír a toner své tiskárny.

Z našeho oddílu

Pověstný kámen

Kámen Řízek se stal legendou v našem oddíle. Vše začalo na výpravě, kde jsme se věnovaly pověsti o hoře Blaník. Pohybovaly jsme se v lokalitě Mělnicka. Je zde velmi mnoho bezvadných přírodních míst, například Čertovy hlavy.

A právě na místě, které většina lidí nazývá „Sedm chlebů“, se začal dít první část příběhu pověstného kamene. Naše vedoucí Monči nám navrhla, abychom si zahrály „takovou hru“. Hra se hrála zhruba takto: Určí se jedna osoba X. Zbylí lidé se semknou do takového kolečka, aby si osoba X, která stojí uprostřed, připadala co nejvíc klaustrofobně. Skupina si nechá za zády kolovat nějaký předmět a osoba X se podle pohybů a výrazů ostatních snaží určit, kde se daný předmět právě nachází.

V tomto článku ale nejde o princip celé hry, nýbrž o předmět, se kterým se celá situace odehrála. Naše milá Monči totiž v odpověď na otázku „S čím to teda budeme hrát?“ odkudsi vyčarovala kus tvrdého pískovce. Nejlepší bylo, že tento na povrchu se drolicí pískovec měl a možná ještě má výraznou tmavě žlutou barvu.

Začaly jsme hrát, pískovec zabodoval výborně. Jedna členka měla rukavice, takže osoba X okamžitě poznala, že u ní pískovec již byl. Pískovec získal kvůli své barvě jméno Řízek a zůstal v paměti mnoha skautek. *Vali*

Agresivní osmisměrka

Milá skautko, cítíš frustraci? Dusíš v sobě vztek? Už to fakt nedáváš? Ať už tento stav způsobilo cokoliv, máš na tomto místě výjimečnou příležitost: poprvé v historii si můžeš své vedoucí opravdu škrtnout. Bez problémů, bez závazků, bez podrazů. Tak jdi na to! A pozor, těch směrů je opravdu osm.

Aggy ● Berda ● Giny ● Kappy ● Kivvi ● Mary ● Miki ●
Monči ● Moud'a ● Plavky ● Sirka ● Žabka

A	O	B	S	Z	S	S	O	P	D
M	A	R	Y	T	G	A	K	J	M
F	J	S	Z	Q	K	D	A	B	O
Z	K	I	D	S	Y	R	P	K	N
A	X	R	Q	K	S	E	P	I	Č
G	D	K	V	J	Ž	B	Y	V	I
G	M	A	V	A	H	E	J	V	F
Y	L	N	B	M	R	R	T	I	O
P	Z	K	K	G	I	N	Y	K	G
A	A	A	Ž	U	O	M	I	K	I

Poradna madam Pečínky

Líbí se mi Kiš, co mám dělat?

*Ahoj milá fanynko,
když se ti líbí Kiš, není to jen známkou příšerného vkusu, ale i toho, že si dostatečně
nevázíš přítomnosti Kappy ve svém životě. Také doufám, že nejsi Limetka.*

Madam Pečínka

Je mi 15 a jsem těhotná. Co mám dělat?

Podat zvířecí oběť potratovým božstvům.

Madam Pečínka

Skutečně kuře lítá?! Mám obětovat svoji krev na záchranu života mého křečka?

Ano a ano. Jsou to moudré věty.

Madam Pečínka

Je mi 29 a mému příteli je 12. Jsem pedofil?

Ano. Vyhledej odpornou pomoc. A uspořádej rozchod.

Madam Pečínka

Jak vypadat na 17, když mi je 35 let?

Vezmi si Lud'ka.

Madam Pečínka

Jak zmanipulovat své okolí?

*Své okolí zmanipuluješ tím, že jsi extrémně skvělá lidská bytost, jako jsou například
skautky. Jinak vlastně nemáš mít lidská práva.*

Madam Pečínka

Speciální biologická rubrika

Vychází mezinárodně za podpory vědců z celého světa.

Kamenný Malíkov - Houbař dnes / Brno - Gambl dnes / Humenné - Hubár dnes /
Panasivka - S'ohodni hrybnyk / Bullhead City - Mushroom picker today / Santa
Cruz do Capibaribe - Colhedor de cogumelos hoje / Sainte-Olive - Cueilleur de
champignons aujourd'hui / Krebs - Pilzsammler heute / Szczebrzeszyn -
Grzybiarz dziś

Problematika mykorhizy v prostředí standardního střeoevropského biomu

Je známým faktem, že mezi organismy na Zemi je možná symbióza. Symbióza je vztah, který je prospěšný pro obě strany, které se výměny účastní - proto například jmelí na stromě není symbióza. Jmelí jenom krade chudáku stromu živiny a radostí se až zelená. Proto pokud se plánujete o Vánocích líbat pod jmelím (vlastně nemáte důvod to dělat - líbat se můžete kdekoliv jinde - ale nebudeme vám lézt do soukromí), tak jen dobře děláte - zbavíte tím strom hanebného parazita.

Dost ale nemístných vtípků, granty máme na odbornou biologickou práci a ne na nějakou pochybnou analýzu Vánočních tradic. Často se v českých lesích setkáme s formou symbiózy, která probíhá mezi houbou a poblízkým stromem. Tento druh symbiózy se jmenuje mykorhiza. Strom je napojený na podhoubí. Při velkém rozšíření mykorhizy pak vznikají rozsáhle komunikační sítě pod celým lesem.

Najít vhodnou houbu pro oboustranně výhodnou symbiózu však vůbec není jednoduché. V dnešní době jsou totiž houby často sprosté, shnilé, závislé na mobilním telefonu nebo nedokážou nakreslit konstituční vzorec tak elementární sloučeniny jako je 5,7,8 - trimethylcykloundeka - 1,3 - dien (který přece příslušníci Fungi obsahují v tak verčohojném množství).

Pro nalezení vhodné houby je záhodno navštívit jiný ekosystém s neznámými houbami. Houby na začátku nereagují, ale po chvíli je možné začít si s nimi povídat. Na začátku to může vypadat, že houba vede dlouhý monolog. Ale mluví zajímavě a po chvíli vás, tedy pravděpodobně stromy, nechají mluvit.

Obecně platí, že houby mají v oblibě přírodní vědy, takže je vhodné vést konverzaci na nějaké matematické, fyzikální, popřípadě chemické téma (výjimkou je biologie - tu houby z neznámého důvodu moc nemusí).

Pokud chcete mít houbu zdravou, je potřeba zalévat ji vodnými roztoky C8H10N4O2 obohacenými o hnědé barvivo (tyto roztoky je možné běžně koupit pod názvem káva). Mentální schopnosti houby je potřeba udržovat návštěvou různých hudebních akcí, muzeí, výstav či festivalů.

Houbu informujte o začátku mykorrhizy těsně po zalití kávou a pokud možno bez přítomnosti žab ve vašem okolí, ty mají totiž tendence kvákat a narušovat jiným živočichům a rostlinám jejich poklidnou existenci.

Ze symbiózy čerpá výhody houba i strom, podhoubí zajišťuje komunikaci a přenos užitečných živin. Náš vědecký tým vám zaručuje, že se vám mykorrhiza bude líbit. *Liduška*

UFO - Úžasné Fyzikální Otázky

Run, Liduška, run!

Šedesátikilová Liduška si stoupla na váhu, která ukázala 22,6 kilogramu, a poté vyběhla ze svého obydlí rychlostí 8 km/h (Liduška, ne váha).

Za jak dlouho doběhla ke 2345 metrů vzdálenému Coopu?

Co ji mohlo po cestě zabít? (Ne, ten Coop to fakt nebyl.)

Coop je otevřen 24 hodin denně.

Coop je zavřený. Jakou maximální dobu bude Liduška čekat, než zase otevře (Coop, ne Liduška)?

Jaká je pravděpodobnost, že Liduška přiběhne k Coopu, když bude otevřený?

Svá řešení posílejte na adresu *ludmila.sirova@email.cz* nebo předejte osobně Lidušce, když ji potkáte. Číselné výsledky nestačí, popište stručně své úvahy a postup. *Liduška*

Reportáž

Zimní přechod Brd aneb o strašné kose, zmatené orientaci a tradičním českém smažáku obecném čerstvém

Roveři rádi spí. Proto si sraz na tuto výpravu dali až v 10.00 na Smíchovském nádraží. Já jsem z domu vyrazila už ve čtvrt na deset, protože metro o víkendu jezdí dost náhodně. Bude to znít divně, ale z Petřin jsem na Smícháč jela s přestupem na Můstku, protože je to rychlejší než autobusem.

Na Smícháči jsem zmateně vystoupila z metra a nevěděla jsem, kam jít. Naštěstí tam poblíž byla cedule. Vylezla jsem tedy na povrch a rozhlédla se. Předě mnou byl dav malých světlušek, vlevo byly vidět autobusy. Sraz měl být na autobusové zastávce, tak jsem šla vlevo.

Autobusy tam sice byly, ale zastávka žádná. Vrátila jsem se zpátky k budově a zjistila jsem, že mezi světluškami byli skryti i roveři, respektive jedno kolo (víte, že polsky se jízdni kolo řekne rover?) a tři vedoucí. Po mně už nikdo nedorazil. Bylo nás tedy pět a zastupovali jsme kmen, který má oficiálně asi 50 lidí.

Cesta autobusem proběhla bez problémů, jen řidič mi prodal o pět korun dražší jízdenku než tomu druhému roverovi, který je stejně starý jako já. Do autobusu jsme nastoupili jako první, mohli jsme tedy celou dobu sedět.

V Mníšku pod Brdy se většina skautů ambiciózně vydala hned do kopce. Roveři jsou však realisti a tak se na asi hodinu stavili v cukrárně. Z okna jsme pozorovali, jak sněhová vánice odfoukává malé děti.

Po nějaké době jsme se dostali na louku, kde jsme potkali strašně moc lidí, byli mezi nimi i někteří známí, například vedoucí vodáků/sestra vedoucí roverů/manželka vedoucího roverů/vůdčí osobnost povstalců v jedné osobě (středisko Vočko je velká mafie). Vystáli jsme frontu na wunderbar párek v *Rohlíku* a pak byl nástup, kde trubil náš roverský vedoucí, který kouše stromy a vytváří přehradu. Byla hrozná zima, takže jsem opravdu ocenila mé dvojité ponožky, dvojité kalhoty, dvojitý svetr, dvojitou čepici a dvojité rukavice.

Pak jsme šli dál, kdesi po cestě jsme se vyfotili společně se skauty z našeho střediska a Havrany (opravdu existují, dokonce mají zástupce u roverů). Havrani se k nám na chvíli přidali, ale pak se zase odpojili, protože na rozdíl od nás nešli do hospody.

Hospoda U Zrzavého paviána (jako by se jmenovala po mně!) byla stará a smrdutá, ale měla dobré záchody. Dali jsme si pití a tradičního českého smažáku obecného čerstvého (to není chyba ve skloňování, tak to prostě je). Jediná nevýhoda: bylo to trochu moc drahé.

Potom jsme začali spěchat na vlak, na který se nám v Zadní Třebani opravdu podařilo nastoupit. Ten druhý rover nesl celou dobu velkého plyšového krtečka Kryšpína. Potom se mu na zastávce nepodařilo kvůli absenci času koupit lístek (roverovi, ne krtkovi). Naštěstí se mu to podařilo koupit po cestě pomocí mobilní aplikace (najednou jsou ty internety užitečné).

V Řevnicích do vlaku nastoupilo mnoho skautíků, kteří po cestě dělali rámus. My jsme samozřejmě spořádaně seděli. Jednou za čas ty skautíky seřval jejich vedoucí.

Vlak ale nejel přes Smícháč, což velice zklamalo vedoucího, který žije v moři a má klepeta. Dojeli jsme tedy až na Hlavní nádraží, kde se od nás oddělil právě tento vedoucí a dále jsme pokračovali spolu s tím, co okousává stromy, tou, která si v cukrárně koupila mega špičku za stovku a následně ji rozplácla (a je hlavní vedoucí kmene) a tím, který by na sobě měl klobouk, kdyby nebyla taková strašná kosa. No a já, H₂SO₄, samozřejmě.

Když jsem dorazila domů, tak jsem byla šťastná a vysmátá (to z toho smažáku asi), takže film Limonádový Joe byl nejlepší volba XD. 👁 *Liduška*

Literární příloha

Mafiáni z Pejdlovy Rosičky

Podobnost jmen Al Kappo, signora Agatha, Berdolini a Mario s přezdívkami naší Svaté Čtveřice (Kappy, Aggy, Berda a Mary) je pochopitelně zcela náhodná. Naše vedení ve skutečnosti není mafie. A nikoho by nezabilo, ani masožravou srnku. Nejspíš. Nebo počkat, Miki, co že jsi to jednou řekla, když jsme měly v zásobáku myši...? Nebylo tam něco o nemilosrdném zašlápnutí, vid' že ne?

"Drazí soudruzi," řekl Al Kappo a dal si záležet, aby každou samohlásku náležitě protáhl. "Všechno nasvědčuje tomu, že veškerý jeden zbývající obyvatel tohoto velkoměsta cosi tuší o spojitosti mezi naším tajným spolkem a včerejším zmizením Srny z rodu Masožravých. A já se vás ptám: Co teď?"

Signora Agatha se zamyslela. "Dokud se nenajde Srnino tělo, nikdo nám nic nemůže dokázat. A pokud můžu soudit" – výmluvně se zadívala na kotlík nad ohněm – "to se jim nikdy nepovede."

"Pravdu díš, drahá signoro," odvětil Mario, třetí ze čtyř pejdlorosičkovských mafiánů. "Všechny stopy jsme velmi pečlivě zahladili." Děsivě se zasmál (ovšem jeho smích nebyl ani z poloviny tak děsivý, jako bývalo podivné noční štěkání jejich nebohé oběti, která si svůj osud tedy vlastně zasloužila).

"Ha! Jen si představte, jak moc by se fakta o tom zmizení hodila do krámu Donně Včelce, která chce uspořádat ten svůj puč a převzít moc v Pejdlovce!" vzpomněl si náhle poslední ze čtyř odpůrců zákona, Berdolini.

"Vždyť je to směšné," odfrkl si Mario, "Jako by ten puč snad měl šanci na úspěch. Pche! Zajímalo by mě, co si o sobě ta Donna Včelka myslí."

"Co si o sobě myslí? Že stojí hnedle vedle vás a slyší každé vaše slovo," ozval se neznámý vysoký hlas. Všichni mafiáni vyskočili a vyděšeně se otočili. Před nimi se zjevila drobná osůbka s neúprosně zdviženým obočím. Těžko říct, čím to bylo, ale této ve své podstatě neškodné bytosti se naše čtveřice střežila jako čert kříže.

"George, George, kde je George?!" vykřikl Al Kappo, sotva se trochu vzpamatoval, a už se hnul ke svému – v obou slova smyslech drahému – vozu.

Najít v kapse klíčky byla činnost náročná a Al Kappa rovněž znepokojovala postava Donny Včelky, která se lehkými kroky, ovšem stálou rychlostí blížila. Konečně Al Kappo s vítězným "Ha!" vytáhl klíčky, třesoucí se rukou odemkl dveře a skočil za volant.

"Dělejte, honem!" volala signora Agatha usedajíc na místo spolujezdce. Zbylí mafiáni se vmáčkli na zadní sedadlo. Al Kappo prudce sešlápl plyn a George vystřelil polňačkou – tedy po hlavní silnici, pochopitelně – do sousední metropole.

"Pro všechny svaté želvy!" vyhrkl Berdolini, sotva jim impozantní trafostanice napověděla, že Hostějeves je už jen co by kamenem dohodil. "Něco mi říká, že jsme v kotlíku nechali zbytek těla té zatracené Masožravcovic Srny, vidíte?"

"A do háje," povzdechla si celá čtveřice unisono. *Rosnička*

Vydavatel: 21. oddíl skautek, středisko Vočko (resp. družina Pomněnek)

Redakce: 21. oddíl skautek, středisko Vočko (resp. družina Pomněnek)

Šéfredaktorky: Rosnička, Liduška

Redaktorky: Rosnička, Liduška, Vali, Mandle, Pečínka

Korektura: Rosnička

Obálka a grafická úprava: Rosnička

Speciální zásluhy: Všechny členky Pomněnek, kdo se na něco zeptaly madam Pečínky